

EDINOST

"EDINOST"
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— " " " 4.50
za pol leta . . . 6.— " " " 8.—
za vsa leta . . . 12.— " " " 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročilnice za upravo se
ozira.

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

Oglas se računa po tarifi v pestu; s
naslovi s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega naslovni vr-
stici. Poslana, osmrtnice in javne nasvale,
maši oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mo-
biti frankovano, ker nefrankovano se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravitelstvo ulica Molina pic-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odpis reklama-
cije se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Odprto pismo,

ki ga je napisalo uredništvo lista „Pensiero
Slavo“ novemu namestniku tržaškemu, se glasi:

Visokorodni gospod grof!

V trenutku, ko vsprejemate posle namestnika
tržaškega, dovolite nam, da spregovorimo de Vas
nekoliko odkritih besed. Menda ne treba poudariti,
da ne storimo tega kakor osebe, kajti v takem
slučaju bi bili preneskromni, marveč kakor člani
uredništva listu, ki tolmači in zagovarja pravice
in koristi Slovanov, bivaajočih v pokrajinah (Istra,
Trst in Goriška), poverjenih sedaj Vaši skrbi, a
to je: velike večine prebivalstva.

Že kakor okrajni glavar v raznih okrajih
Primorske ste ostavili Vi, visokorodni gosp. grof,
sboj svoje nepristranosti dober spomin med
Slovani iste Primorske; in to vaša tedanje nepri-
stranost treba ceniti tem više, ako poštujemo
teškoče, s katerimi se Vam je bilo boriti.

Tedaj je bil na mestu namestnika mož —
De Pretis — ki je bil vse prej, nego pa naklo-
njen našim zahtevam. Splošno menenje je torej,
da kolikor ste vršili dobrega, ste je vršili kljub
njemu; a ko ste vršili, kar ni bilo dobro, ste sto-
rili to po njegovi volji in po zahtevi discipline.

Vsakako pa so se, visokorodni gospod grof,
med slovanskim prebivalstvom poštivali dobri na-
meni Vaši in Vaše nepristransko presojanje stvari.

Sedaj pa je naša najpristranejša želja, da bi
se oni dobri utis, ki ste ga ostavili, visokorodni
gospod grof — ako se smemo tako izraziti — zopet
oživi, uveljavi in ojači.

Znan je Vaš izrek: Die Politik ver-
dirbt die besten Charaktere. (Politika
kvari najboljše značaje.)

Naravnost moramo povedati — dovolite nam
to! —, da ne soglašamo s tem izrekom Vašim,
vsaj v polnem obsegu ne.

Visokorodni gospod grof! Politika nalaga

značajem trdih, jako dolgih skušenj; značajem je
to poskušnja v ognju; ni smeti pa reči na sploh,
da kvari značaje.

Vaš izrek kaže pa, če ne drugzega, na anti-
patijo do politike, ako jo motrimo od nje slabe
strani; in zdi se, da ste s tega stališča hoteli
opozoriti na neki drugi rek — francoski rek, ki
se glasi: *Chanson politique, mauvaise chanson*. (Po-
litiška pesem, slaba pesem.)

Ako je tako, visokorodni gospod grof, potem
ne tirajte politike v slabem zmislu besede, ampak
omejite se na to, da jo boste tirali v onem boljem
zmislu za namestnika: da je nepristranski politi-
tiški administrator. Z drugimi besedami: presta-
vite v dejanje svojo antipatijo do politike, ki je
pristranska! Tako bode uresničena želja Slovanov
Primorske, da debri utis, ki ste ga ostavili svoje-
dobno, postane najbolji.

Prednik Vaš je bil mož, ki bi, ob svojih močeh,
še lahko deloval v javni upravi. Ako ne deluje
več, znači to, da nje ovemu delovanju se je mo-
ralo očitati marsikaj in — mnogo. In znano je,
da ta očitanja niso bila naperjena proti njegovi
birokratiški zmožnosti, o kakoršnji je podal dokazov
v dolgi karijeri svoji; oni zmožnosti, kakoršnja
ste tudi Vi, visokorodni gosp. grof, v svojem na-
govoru dne 1. t. m. — take se nadejamo vsaj —
izključljivo priporočali tržaškemu uradnikom, ko
ste rekli med drugim:

„In med Vami, gospodje moji, vidim mnogo-
katerega cenjenega znanca, a vse vas pozdrav-
ljam kakor sotrudnike v najvišji službi, kakor
zbor uradnikov, ki je, po zaslugi izbornega
volstva mojega prednika, pridobil in utrdil
najbolji glas o politiki upravi Primorske. Ne
treba mi torej, da vam danes označim smér
vedenja za bodočnost in se morem omejiti na
prošnjo, da vztrajate na poti, katero ste sle-
dili do sedaj.“

In smér uprave Vašega prednika, ki je iz-

Izpaščal je sivkast dim, pljuvaje včasih na
sred sobe, ali prekladuje roke. Toda, ko mu je
čibuk jel čvrčati kakor mlad vrabec, udaril je par-
krat s pipo ob klop, da je iztresel pepel ter jo
prebodel s prstom. Naposled je ustal ter zevaje
položil pipo na polico.

Pogledal je izpod čela Magdaleno ter po-
mignil s rameni. Brhka deklica, skakajoča o po-
mivanju posode, vabujala je v njem pomilovanje.
On že ne bi poskočil več, kajti on ve, kako ima
človek težke roke, nege in glavo, kadar se je na-
delal dovolj.

Obul je okorne škernje s podkevami, ograil
na-se debelo suknje ter se prepašal s trdim jer-
menom. Na glavo si je del visoko ovčjo kučmo ter
čutil, da so mu še težje, nego navadno, roke, nege
in sploh vse telo. Prišlo mu je na misel, da po
veliki skledi kaše ter drugi skledi žgancev s si-
rom bilo bi primerneje, da leže na slamo, nego da
bi šel na delo. Toda premagal se je ter šel ven na
dvorščice. V zakajeni suknji in črni kučmi je iz-
gledal kakor nizko borovčevno deble, odsekano od
zgoraj.

Vrata na skedenj bila so odprta in skozi nje,
kakor nalašč kljubovaje, je gledalo ven par snopov
slame, vabečih Polža, naj bi nekoliko zadremal.
Toda kmet je ebrnil glavo na stran, pogledši na
grič, kjer je uprav to jutro nasejal ovsu. Zdelo se
mu je, da vidi na ogonih rumena zrna nekako

zivala pritožbe od strani zastopnikov naroda hr-
vatsko-slovenskega, je bila povodom, da njegova
ekscelencia, vit. Rinaldini, danes ni več namestnik.

To znači torej tudi, da na namestništvu trža-
škem ni bila toliko potrebna sprememba oseba,
marveč je bila potrebna sprememba sméri.

Ako ste torej Vi, visokorodni gospod grof,
izbrani v to, da izvršite to spremembo, je to v
čast Vaši osebi, kajti to bi kazalo, da po nazorih
osrednje vlade je v Vaši osebi utelesjena smér, raz-
lična od one, katero se je sledilo do sedaj. A mi
Slovani želimo iskrene, da bi bilo res tako.

Smér, katero je sledil Vaš prednik — mi
moremo govoriti tako tudi danes, ko je padel, ker
smo govorili tako tudi takrat, ko je bil še na
oblasti — je bila toli ugodna manjšini v deželi,
to je, Italijanom, da ni manjkale dosti, da bi ve-
čina posezala po skrajnih sredstvih obupnosti. Slo-
vani kakor da smo bili sami heloti.

(Zvrhatek pride.)

Jagić — Mommsen.

Evo vam, cenjeni čitatelji, nekoliko izvadkov
iz hrvatskega nevinstva o pismu, ki ga je napisal
učenjaki Jagić staremu Mommsenu! Zares dobro
došlo se nam te izjave, ker opravičujejo popolnoma
naše nastopanje proti rečenemu hrvatskemu učenjaku.

„Obzor“ izjavlja svoje soglasje s tem, kar
je rekel Jagić o nalogi Avstrije, da-si ni bil ravno
najsrečnejši v izbiranju izrazov v pravnem pogledu.
Toda tu je le razlika v formi in ne v stvari. Ni-
kakor pa se „Obzor“ ne more strinjati z Jagićem
ni v formi ni v stvari, ko pravi Jagić, da je načinu,
kakor so se izdale jezikovne naredbe, bila slabo
izbrana oblika. Iz tega vprašanja, ki je bolj for-
malne naravi, ne smemo Slovani napravljati kar-
dinalnega vprašanja. Kajti, ako nastopamo proti
formi naredb, tedaj nastopamo nehoté tudi proti
duhu samemu. Za nas je glavno, da se zadosti

prestrašena in zaman si prizadevajoča, da bi se
skrila pod zemljo, pred jato vrabcev, ki so zo-
bali oves.

„Vi bi mi pojedli vse do poslednje betve“, je
misljal Polž. S težkimi koraki se je približal h
kolarni ter izvlekel dve brani, podobni omrežju na
oknu z železnimi klomi. Na to je izgnal iz hleva
svoja kostanjeva konja. Jeden izmed nju je zeval,
drugi migal s gobcem ter gledal Polža z zasp-
nimi očmi, govore v duhu:

„Mar naj bi kmet raje sam nekoliko zadre-
mal ter ne podil naju po gorah! Saj smo se do-
volj nahodili včeraj.“

Polž je pokimal z glavo na tak nasvet. Za-
pregel je kostanjevca v jedno brano, pripel k njej
drugo in šli so. Prekoračili so zeleno loko za hle-
vom, popeli se na pepelu podobni grič ter napo-
sled dospeli na vrh.

Ako si jih ogledoval preko hlevovega stropa,
zdelo se ti je, da korenjaški kmet in njegova ko-
stanjevca s povešenimi glavami korakajo po ne-
beškem blankitu, sto korakov tje in sto nazaj.
Kolikorkrat so dospeli na konec obsejane njive,
vsikdar se je jezno dvignila pred njimi žrgoleča
jata vrabcev ter je kakor oblak letela preko njih na
nasprotni konec. Včasih so seli na stran, nepre-
stano kričeči in čudeči se, da Polž zasipaše s pr-
stjo tolike lepega zrnja.

(Pride še)

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski pisatelj Boleslav Prus. Poslovenil Pedravska.

II.

Bilo je v aprilu. Po obedu se je Polževa
rodbina jela razhajati po svojih poslih. Gospodinja,
zavečavši si močnejše rudeč robec na glavi, je na-
ložila na-se rjuho s poluopranim perilem ter se
napotila k reki. Za njo je šel Stanko, ogledujoč si
oblake, ki so se mu danes videvali drugačnejši,
nego včeraj. Dekla Magdalena je jela pomivati
posode, popevaje čimdalje glasneje: „ojl dā, dā!“
sprazmerne kakor se je oddaljevala gospodinja od
hiše. Andrejček je sunil Magdaleno, potegnil psa
za rep ter presunljivo žvižgaje zdiral z motike
na vrt, kopat grede.

Polž je sedel za pečjo. Bil je to človek sred-
nje rasti, z širokimi prsi in krepkimi rokami.
Lice mu je bilo mirno, brke na kratko pristrižene,
na čelu je imel grivo in na zatilniku dolge lase,
padajoče mu na vrat. V hodnikovi srajci rudečil
se mu je pod vratom steklen gumb, vdolan v ru-
meno med. Laket leve roke je oprl ob desno pest
ter pušil tobak; ko so se mu zapirale oči ter se
je glava preveč sklonila naprej, popravi se je na
klopi, oprl lakot desne roke na levo pest ter vno-
vič pušil iz pipe.

pravici, a jezikovne naredbe za Češko služijo le pravici. Jezikovna ravnopravnost v Avstriji je že načelno izražena v temeljnih zakonih in jezikovne naredbe le izvajajo to načelo. Ako presojamo stvar s tega stališča, tedaj so naredbe opravilne tudi s pravno-ustavnega stališča. Najmanj pa se „Obzor“ strinja z Jagičem, ko isti brezumno hvali nemško kulturo in njenemu uplivu pripisuje napredek češke kult. Slovani sodijo drugače o uplivu nem. kulture. Uverjeni so, da je nemški upliv nemalo škodil narodnemu značaju kulturnega razvitka Slovanov. Se svojim menenjem o nemški kulturi je Jagič v protislovju z onimi možmi, ki stoje na čelu gibanja javnega življenja v Slovanih. Slovani so uverjeni, da naša kulturna bodočnost je v vzajemnosti slovansko-latinski. Pa bodi temu kakor hoče: slovanski svet je zahvalnostjo prečital poslanico Jagičevo zlasti zato, ker je izzvala Mommsenov odgovor.

„Obzor“ pokazuje nadalje na protislovja v odgovoru Mommsenovem, ki pričajo, da niti ne razume vprašanja, o katerem govori. Mommsen pripoveduje: da v Nemcih nikdo ne veruje v možnost nemške Avstrije — a potem pravi v isti sapi, da v Avstriji mora biti nemštvo jedinstvena vez. V Avstriji ne more biti nemštvo jedinstvena vez: narodi Avstrije imajo drugo vez, a ta je — krona! Taka vez je zaupanje v osebo vladarjevo, dočim nemštvo seje le razdor in prepire. Jezikovne naredbe se niso izdale kakor sredstvo borbe. Če pa se porabljajo kakor tako sredstvo, porabljajo jih le Nemci sami. Ko pravi Mommsen, da Čehi in Slovenci raznarodujejo Nemce, tedaj je jedinstveno smešen. Ako je rekel Mommsen, da ni šovinist, je govoril resnico. Ta izraz bi bil preblag. Program Nemcev je osvojevalen: oni nam hočejo odvzeti našo last, a to je huje, nego šovinizem. Vso moralno ubožstvo Mommsenovo se pa kaže v njegovi teoriji, po kateri mali narodi nimajo pravice do življenja. Kolika razlika med takim moralnim pritlikavcem — in naj je še tolik učenjak — pa med moralnim velikanom Gladstonom, ki ni hotel svojedobno, da bi šla Angleška proti Grški, a ni hotel jedino zato, ker je Grška mala država! Ravno primerjanje z Grško pobija Mommsenove teorije. Rim si je fizično osvojil Grško, a vzlic temu je Grška — da si mala — usilila Rimu svojo kulturo. Tako so tudi Čehi, da si številno manjši od Nemcev, moralno večji od Nemcev. Poleg tega pa se Čehi opirajo še na druge Slovane.

Veliko ostreje je nastopila proti Jagiču „Hrvatska domovina“. Ta list imenuje Jagiča golega beschwichtigungshofratha. Jagič se je postavil na povsem krivo stališče, ko je menil, da je Mommsen napisal ono brutalno pismo le iz nepoznanja razvoja avstrijskih narodov. Nemec Mommsen je dobro vedel, kaj piše. On je hotel hujskati. Nekatere naše kraje so prepustili madjarski moči, druge italijanski. To je nemški program. Ali res misli Jagič, da je Mommsen delal v smoti? Ves svet smatra borbe v Avstriji kakor predigro velikemu spopadu med Slovani in Germani. Tudi Mommsen hoče v Avstriji tako stanje, ki ne bi slabilo nacionalne ideje nemške. Takemu nasprotniku ne koristi govoriti, in se ga ne uči respekta, ako se mu na nemško gorjačo odgovarja — kakor dela Jagič — z slovansko pasivnostjo. Kar je govoril Jagič o bodočnosti Avstrije, to je menda nova dunajska politika. Hoteli bi nekaj in ne bi hoteli. V samem jezičnem vprašanju ni obsežen napredek avstrijskih Slovanov. One trebajo tudi avtonomije. To je nujno. O tem naj bi bil Jagič govoril Mommsenu. Gosp. Jagič ne bi bil smel pozabiti, da imamo na jugu monarhije veliko vprašanje, s katerim je spojeno vse, kar se imenuje hrvatsko ali slovensko. Jagičevo pismo je sicer res dogodek, ki pa ostane brez efekta v Nemcih. Da-li hočejo Slovani na take sirenske glasove igrati ulogo jagujeta nasproti volku, to je njihova stvar, ali posledice naj si pripišejo sami sebi. Dokler se Nemci ne iznebijo svojih nakan, je vsakako neumestno odgovarjati Nemcu drugače, nego ostro. Gosp. Jagič se ni hotel pokazati ni Hrvata ni pristaša katere stranke. „Hrvatska Domovina“ priznava v zaključku svojega članka, da je v Jagičevem pismu marsikaj veljavnega, ali kadar govori Hrvat, ki je na tolikem glasu, tedaj pa že stavljamo nekoliko večje zahteve.

„Agramer Tagblatt“ dvomi, da li si je bil profesor Jagič na jasnem, da pride njegovo pismo v

javnost. Kajti v tem slučaju bi bil vsakako drugače govoril na zasramovanja Mommsenova. Kar zveni najneprijetneje iz Jagičevega pisma, je pa tisto poveljevanje nemških kulturnih uspehov med Slovani. Res je, da so germanski in latinski narodi uplivali na kulturni razvoj Slovanov, ali tudi germanski in latinski narodi so imeli svojih učiteljev, tudi oni so nadaljevali tam, kjer so nehali drugi. Da so merali Nemci še pred kakimi 50 leti braniti svoje meje pred divjaškimi napadi sosedov, težko da bi bili tako napredovali v znanosti in umetnosti. Opravičeno je torej vprašanje, kdo je bolj dolžan hvale: ali Slovani Nemcem, ali Nemci Slovanom? Na to naj bi bil opozoril prof. Jagič proslulega Mommsena! Med Slovani pa ni bedaka, ki bi mislil na slovanske Avstrijo, pač pa mislijo Nemci vedno na centralizovano Avstrijo pod nemško zastavo. V tem pogledu ima prof. Jagič prav: taka nemška Avstrija je nemogoča! In probudivše se slovanstvo boče že skrbelo za to, da zgodovina ne ovzre tega prorokovanja Jagičevega!

Konečno piše praška „Politik“ med drugim: „Jagič je hotel spreobrniti Mommsena. Ta efekt je hotel doseči s posebno nežnočnostjo nasproti narodni razdražljivosti Mommsena. Mommsen pa je odgovoril s tisto prevzetnostjo, kakoršnje je zmožen le nemški profesor. Dr. Jagiču gre hvale, da je hotel nemškemu učenjaku ncepiti boljše menenje o Slovanih, in sosebno o Čehih. Na vse zadnje pa je vendar dokaj irelevantno za razvoj naroda s krepkimi kulturnimi svojstvi, kako da sodi o njem nasprotnik, ki je vezan po predsodkih in napolnjen narodne objestnosti.“

Iz vseh teh glasov je razvidno v prvi vrsti to jedno: da je bila pesem Jagičeva Nemcu Mommsenu v glavnem dobra, intonirana pa je bila vsakako prenizko. Med kričadi ne prihaja tak pianissimo do veljave. Pa tudi — to moramo povdariti še jedenkrat na ves glas — ko bi bil Jagič to pot govoril notri iz srca vsem Slovanom, vendar ne bi zaslužili nikakega predbacivanja oni, ki so se učenemu profesorju postavili pe rebu, ko je neslovanskim uplivom na ljubo zastavljaj svojo avtoriteto v neslovanske namene. To smo morali povdariti, ker se je dejstvo, da smo tudi mi nedavno temu nekoliko dragiili gospoda profesorja, nekje na Slovenskem hotelo porabljati v dokaz naše namišljene neznosnosti, srboritosti in krivičnosti. In ako smo tudi res krivični g. profesorju, pa se lahke tolažimo — kakor je razvidno iz gornjih izvadkov — z zavestjo, da smo v veliki in dobri družbi.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 10. januarja 1898.

Položaj na Češkem. Danes se je sešel tudi deželni abor češki. Včeraj pa je bil v Lutomerich shod nemških deželnih poslancev, da se odločijo konečno, da-li se udeležijo razprav v deželnem zboru? V kolikor se dostaje tega vprašanja, je bil sestanek le bolj formalne važnosti, kajti gotovo je bilo že popred, da se udeležijo razprav. Bilo jim je očevidno do tega, da pride zopet do manifestacije namišljene zločnosti vseh nemških poslancev. In res raznaša brzovjav v svet blažilno vest, da je bil včerajšnji shod velikanske politične važnosti ravno zato, ker so se vsi sklepi storili soglasno. Kdo ga ne pozna tega sedanjega soglasja med nemškimi poslanci? Vsi morajo storiti, kar zahtevajo najradikalnejši življi, in ker morajo, glasujejo vsi zlečno, sklepajo in vsprejemljejo resolucije. Onemu delu nemških liberalcev, ki ne morejo pozabiti še sedaj, da je Sloveku vendar le najbolje blizu vladnih jasl ministrskih foteljev in raznih dobrih služeb, se godi sedaj tako, kakor tistemu vojaku, ki je ujel sovražnika, a je klical na pomoč, ker ga ujeti sovražnik noče izpustiti. Tudi nemški liberalci so menili, da najlepše užugajo radikalne tekmece, ako sami postanejo kolikor le možno kričavi, toda prišlo je drugače: radikalcev niso užugali, pač pa morajo oni sami delati tako, kakor radikalci hočejo. V označenje, kako fiktivno je vse to soglasje, služi pač dejstvo, da sta se posvetovanja udeležile tudi klerikalca Klötzenbauer in pater Opitz, poznani izdajatelj dunajske „Reichspost“, kar bodi pribito tu za slučaj, ako ima ta list še kakega naročnika med Slovenci. Schönererjanci, aspiranti na mesta hofratov, židovski liberalci, antisemitje — vsa ta mešanica je bila zbrana v Lutomerich,

pa bi hoteli še kovati kapital iz „soglasja“ na tem shodu! Saj ne tajimo tega: v sovražstvu do Čehov soglašajo res, toda le v tem. Ali minoli so tisti časi, ko je zadoščalo v Avstriji že to sovražstvo v opravičenje zahteve po političkem vplivu. S takega nizkega podločka se danes ne trže več sad z dreva političkega vpliva. Dandanes treba že poseči nekoliko više, nego je tako nizko sovražstvo. Ali res še ne vidijo Nemci, da Slovani rasemo?!

Te dni se je govorilo v Pragi, da se preka sodba odpravi, čim bode sklican deželni zbor. Utegne priti torej morda že danes ali jutri vest, da je zaključena doba abnormálnih odnošajev v Pragi, spojenih tolikimi nevšečnostmi in tudi veliko škodo.

Na Dunaju in v Trstu. Deželni zbor Nižeavstrijski je vsprejel v sedanjem zasedanju predlog posl. dra Kolisko, glasom katerega predloga v vseh javnih šolah nižeavstrijskih je smeti poučevati le v nemškem jeziku. Tako delajo nemški gospodje na Dunaju. Tam odrekajo najnaravnaje pravo — vzgojo v materinem jeziku — stotisočom slovanskega prebivalstva Niže Avstrije, v Trstu pa zahtevajo hribe in doline za borih 6000 — 7000 nemških duš. Ker biva v Trstu, v mestu z 160000 duš prebivalstva, mala kolonija Nemcev, se ti Germani niti ne zadovoljujejo z enakopravnostjo, marveč zahtevajo, da se jim dovoli neko ekscipijonelno stališče in reklamujejo kar to ozemlje kakor nemško. Doma ne dajo sami dihati nikomur drugemu, drugod pa zahtevajo za-se tolike mere svobode, da se njih zahteve prav tesno dotikajo — privilegijev.

V protest proti geri označenemu sklepu deželnega zbora nižeavstrijskega bode dne 16. t. m. na Dunaju velik shod slovanskih narodnosti. Na shodu bode govorilo več poslancev in zastopnikov čeških občin v Niži Avstriji.

Cesarjev jubilej. V dvorci palači na Dunaju že delajo priprave za jubilejne slavnosti. Teh slavnosti se udeležijo med drugimi tudi cesar nemški, kralj Albert saksoski in prestolonaslednik italijanski, dočim še ni gotovo, da li pride tudi car ruski, ali pa se da zastopati po velikim knezu Vladimirju.

Nesrečna Srbija. Bivši kralj Milan, ta šiba božja za Srbijo, povrnil se je v svojo domovino. Takrat se ni vrnil, kakor po navadi, da si nabere denarja in se vrne zopet v veseli Pariz.

Sedaj ostane stalno v svoji domovini. Imenovan je namreč vrhovnim poveljnikom srbske vojske in dobi tako zopet veliko moč v svoje roke. Ta vest je vzbudila v mnogih, posebno vojaških krogih srbskih, veliko nevoljo. Govori se, da ostavi veliko viših častnikov svoja mesta, med temi tudi generala Guicé in Franović. Vodje radikalne stranke so sedaj pod policijskim nadzorstvom.

Oglašajo se o tej priliki tudi ruski časopisi. „Novoje Vremja“ piše: Prava igrača je sedaj srbski kralj razkralju Milanu, ko je zasedel to mesto. Če bi Srbija ne bila tako udeležena na komplikacijah na Balkanu, bi se nikdo ne brigal za njo, ki je provzročila že toliko škandalov in katere politika je nezrela. „Sviet“ pa čestita ironično srbskemu vojaštvu na novem poveljniku, sklicuje se zopet na bitko pri Slivnici.

Kakor se vidi niso prazne govornice, da bi hotel razkralj postati resnični kralj.

Po takem ne postane še tako hitro Srbija — slovanski Pijemont.

Različne vesti.

Slovenski poslanci v dež. zboru tržaškem so imeli včeraj posvetovanje in so sklenili, da se ne udeležijo razprav v tem zasedanju ter da opravičijo ta svoj ukrep v spomenicah, izročenih včeraj deželnemu glavarju in cesarskemu namestniku.

Tržaški deželni zbor sešel se je v prvič sinoči. „Piccolo“ poje slavo že naprej našemu deželnemu zboru. Ker sedé v tem zboru, razven petih Slovencev, sami močje vneti za italijansko reč, ter liberalnega in naprednjakega duha, meni „Piccolo“, da ti močje sklenejo marsikaj dobrega. Nočemo se pripraviti s „Piccolom“. Saj tega ne treba povdarjati posebej, da močje (razven Slovencev, seveda), ki sede v dež. zboru tržaškem, so res uneti za italijanstvo, in da so liberalni! Seveda liberalni samo za Italijane, nam Slovincem nasproti

pa niso! — Vsega tega ni treba še posebej povdarjati. Da pa bi bili vsi sklepi teh mož pametni in pravični, temu moramo oporekati. „Piccolo“ toži, da mnogo njihovih sklepov ni bilo potrjenih od cesarja. Ali kdo je temu kriv, da večina deželnega zbora tržaškega sklepa zakone, ki so naravnost nasprotni temeljnemu zakonu avstrijskim? Kdo je bil kriv n. pr., da so v načrt zakona za uredbo zemljiške knjige tržaške vsprejeli določilo glede jezika, o katerem so morali vedeti vnaprej, da je ni avstrijske vlade, ki bi mogla tako določilo predložiti cesarju v potrjenje? Znano je tudi dobro, kolikokrat so se že osmešili pred svetom ti možje. Spominjamo se tu na slučaj Nabergojeve izvolitve in veliko drugih. „Piccolo“ opominja zopet na italijansko univerzo in na zahtevo, da naj se pripoznajo tudi tukaj diplomati, doseženi na višjih šolah v Italiji. Kaj pa da. To bi ne bilo slabo, ko bi zopet privdralo semkaj nekaj doktorjev, fabriciranih v Italiji. Tudi bi jim trebalo dati seveda najboljša mesta. „Piccolo“ zahteva vse to, pa ne zna, da niti diplomati z zagrebškega in spleh ogerških vseučilišč se ne pripoznajo v Avstriji! Za Italijane mora seveda biti povsod kaka posebna klobasica. Glede diplomov in glede vseučilišča mislimo, da se ne motimo, če jim rečemo: „Speta un poco“.

Mi pa pričakujemo sedaj onih modrih sklepov dež. zbora.

Umrli je dne 7. januarja 1898. v Idriji tamošnji zasebnik gospod Pavel Gruden. Lahka mu zemljica!

Poročil se je v Lokaven pri Ajdovščini tamošnji trgovec in posestnik Josip Vidmar z gospodičino Albertino Urbančičevo. Bilo srečno!!

O bivanju novega tržaškega namestnika v Gorici piše „Soča“:

„To priliko je porabil novi namestnik tudi v to, da bi poizvedel, kje goriške Slovence čelvelj tišči in kako bi bilo pomagati; posebne se je zanimal za to, da bi deželni zbor, ki je bil odprt 28. decembra, ne da bi mogel zborovati, se poprijel svojega dela ter izvršil vsaj nujnejše posle. V to svrhu je imel daljše pogovore s člani slovenskega in italijanskega deželnozbornskega kluba. Kolikor smo mogli poizvedeti, ni se mu prigovarjalo absolutno od nobene strani; ali do določenih sklepov ni prišlo; najbrže se bodo nadaljevala pogajanja. Namestnik si je ogledal slevečo Catinellijsvo vojašnico v Št. Roku na šempeterski meji, ki naj bi služila slovenskim otrokom iz Gorice v šolsko poslopje. Nobeno šolsko poslopje v Gorici se ne more ponašati s tem, da bi služilo kakor predmet študijev miniatrom in namestnikom, kakor ta vojašnica. Že radi tega zasluži toliko spoštovanja, da se jej otroci ne bližajo.

Novi namestnik dela utis odkritega in pravičnega moža; želeli je, da bi bilo njegovo delovanje v soglasju z njegovimi besedami, in da bi opravičilo zaupanje, ki si je pridobiva s svojim nastopom. Treba mu bode bistrega očesa ter mnogo časa in truda, da spozna mreže, v katere lov primorski Lahi visoke državne uradnike. Upamo, da se mu to posreži, ker je neodvisen na vsako stran in mu je dovoljeno biti pravičnemu. Spoznava naj deželo, ljudi, in vedel bode, kako mu je „ravnanje“.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda so darovali na veselici dne 6. t. m. gg.: Jakob Klemenc in Ivan Šabec po 10 kron, dr. Gregorin 6 kron, I. Vatovec in Ivan po 4 krone, ga. Alojz Goljevšek, prof. Jesenko, Fr. Jaklič in Fabiani po 3 krone, Fr. Žitko, nadp. Čanák, Stepančič, Kocjančič, Grebenc, Prelog, dr. Pretner, Perhanc, N. N. in drd. Gulin po 2 kroni; ga. Metlikovič in N. N. po 1 krono 40 stot., Grizon, Čenčur, dr. Abram, Candolini, Zadrnik, Štoka, ga. Perhanc, Bartol, Mašera, Hrovatin, Lampe, Jenko, Hitty, Škrinjar, Rože, Turoš, Hmelak, Klodič in B. Dolinar po 1 krono; L. Nabergoj 60, Rovtar 40 in N. N. 20 stot. Vsem blagim darovateljem izreka priročno hvalo.

Odbor ženske podr. sv. C. in M. Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti. Razglašeni duet nabral v gostilni g. Katalana na Silvestrov večer gld. 1 — in to za sv. Cerentona.

Zopet jedna zaušnica. Januvarja meseca 1897. sojen je bil g. Nabergoj od tukajšnjega magi-

strata na globo 10 gl., ker baje ni bil naznanil o pravem času, da zakolje prasiča. Da iztirja to globo, postopal je magistrat proti gosp. Nabergoju ekskutivnim putem. Dobro nam je še v spominu, koliko neumnosti in sramotilnih besed sta napisala takrat „Piccolo“ in „Indipendente“ radi te malenkostne zadeve. Sedaj pa je prišla razsodba namestništva na pritožbo gospoda Nabergoja in sicer poslednjemu v prilog! Magistrat pa naj si sedaj zapiše v svoj album jedno blamažo.

Tržaška skupina „Legge Nazionale“ je imela v nedeljo svoj občni zbor. Pridržiš si, da pozneje spregevorimo o izjavah na tem shodu, javljamo za danes, da je imela ta skupina v minulem letu 18.689 gld. 48 nvč. dohodkov.

Kmetijska podružnica v Lonjerju priredi svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 16. t. m. popol. ob 3. uri in pol po blagoslovu in sicer v prostorih Andreja Čoka, gostilničarja v Lonjerju. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, 2. Poročilo tajnika in blagajnika, 3. Izvolitev novega odbora, 4. Posamični nasveti s posebnim ozirom na zavarovanje goveje živine. Ker bodo posamična stvari zelo važne, naj pridejo člani in prijatelji kmetijstva v obilem številu.

Kako je bilo nekdanj in kako je danes! Premišljal sem, bi li pisal ali bi — molčal? Teda molčati ne smem. Molčal bi, ako bi me lahonsko pisarenje ne sililo tako, da govorim. V laških listih nahajam vsakovrstnih malenkosti, kakoranih ne bi smelo pričevati resno časnikarstvo, ker take stvari niso v nobeno čast, nego v — sramoto. Ne mineva skoro teden, da bi ne bilo člankov o „bandiere russe“, reci: slovenske trobojnice, ker Lahi smatrajo naše zastave za — ruske! Ako bi bilo resnično, da mi razobešamo ruske zastave, — bilo bi naše početje graje vredno. Ker pa Slovenci ne trebamo ruskih zastav, ker imamo svojo v Avstriji pripoznano trobojnico, nam tako laško vohunstvo ne more škodovati, nego nam samo dokazuje, da bi nam naši gosp. sosede radi škodovali na vsaki način. Ker se je izjavljalo in se še izjavlja, da moramo mi izbijati „klin s klinom“, opozarjam slavno policijsko oblast, da v Trstu, ul. Staz'one, na novo zidani hiši je plapolala italijanska zastava, italijanska trikolora ves 6. dan t. m. Klin s klinom.

Nemška lojalnost. „Celjska domovina“ od 7. t. m. objavlja nastopno vest: Na Silvestrov večer so vprizorili v celjski kazini znani Wolf in somišljeniki lep škandal, tako, da bi bilo kmalo prišlo do pretepa, da niso nekteri posegli energično vmes. Dogodilo pa se je tako-le: O polnoči pozdravil je celjski župan G. Stieger navzoče in jim voščil srečno novo leto. Med drugim spominjal se je tudi petdesetletnice vladav. cesarja in želel, da bi jo isti praznoval srečno. K temu pa so začeli Wolf in privrženci hrliti in sikati „bomo še le videli, če bo li res“ in vmešavali vmes vsiklike, žaljive za presv. osivelega vladarja. Navzoči častniki seveda tega niso mogli mirno gledati in obstopili so krevlastega Wofa, zahtevaječ zadoščenja. Ta in nekaj pobalinov pa so se hteli izviti silom, kar je uprizorilo nečuden škandal. — To je sad nemško-nacionalnega hojkanja po slovenskem Štajerskem! Sedaj zanjenjo profesorji in uradniki, ki so vcepili strup prusko-nemške ideje. Niti siva glava modrega in dobrega vladarja ni varna pred takim človečetom, ki ga je že sam Bog zaznamoval. Pa kaj ima tudi zgubiti tako revešče, kakor je poslanec Wolf, ko nima drugega, nego svoje pohabljenno telo; saj ljubezni do doma in domovine ne more imeti, ker istega in iste nikdar ni imel. S trebubem za krunom se plazi in povsod je doma in vsak ga ima, kdor ga plača, naj bode Prus ali pa Turek. Sramotno pa je za vso Avstrijo, da najdejo prostora med državnimi poslanci taki ljudje, ki bi spadali vse kamdrugam, kjer bi bili pod dobrim varstvom.

Iz Barkevolj nam pišejo: Po dveh slavnostih, ki sti se vršili v minulem letu v Barkovljah, sešli smo se zopet na zadnji dan starega leta v prostorih „Narodnega doma“, v katerih nam je priredilo pevsko društvo „Adrija“ lep „Silvestrov večer“, da se v veselji družbi poslovimo od starega leta, ki je bilo velepomembno in usodno zlasti za Barkovljane. Prebiti nam je bilo marsikatero grenko urico, ali uživali smo tudi jako veselih trenotkov. Na „Silvestrov večer“ je bila dvorana

natlačeno polna rodoljubnega občinstva, posebno domačega, opazili pa smo tudi nekaj Rojancanov in meščanov. Tudi ta večer smo se prepričali kako krvavo potreben nam je bil lastni dom. Petje se izvajali jako dobro pevci in pevke „Adrije“ Posebno lepo sti si peli pesmi: „Vesela pevka“, ženski zbor, in „Vinska poskočnica“, moški zbor; oba s spremljevanjem na glasovirju.

Tudi naš „Ribničan“ nam je tega večera prinesel poln koš suhe rube. Izborno je zabaval občinstvo le škoda, da je bil nekoliko utrujen duševno. Igro „Gospod Lukin“ predstavljali so domači diletantje dobro in da se je ljudstvo smejalo še bolj, poskrbel je nagajivi „Matevž“. Častno sta izvršila svojo nalogo tudi naša diletanta na glasovirju gg. Grbičovič in Ivovič. Nekoliko pred polnočjo vršilo se je srečkanje na šaljive dobrote. Tudi ob tej točki je bilo mnogo smeha.

Točno ob polnoči v temni tišini poslavljali se je od nas stari godrnjava 1897. in v bengaličnem svitu prikazal se je pred nami na odru krasen prizor: dve okoličanki v narodni noši prepasani z širokimi trobojnimi trakovi, držeči v roki letnico „1898“ in med njima pa fant korenjak, ponosno držeči v eni roki našo trobojnico, v drugi pa napis: „Srečno novo leto!“ Od zadej pa se je mogočno glasila iz ust krepkih grl veličastna himna pevskega društva „Adrija“. Ko je oddonela ta, zapele je vse občinstvo „Hej Slovani!“ Tako smo se torej poslovili v Barkovljah od usodnega starega leta in nastopili novo z upom v boljšo bodočnost. Herus.

Šaljivega „Brivca“ prva številka v tem letu je izšla z raznim šaljivim berilom in krasno politično sliko. V tobakarnah ga dobite v Trstu, Gorici in Ljubljani.

Umriljvost v Trstu. Od nedelje 26. decembra 1897. do včeraj sobote 1. januarja t. l. umrlo je tukaj 105 oseb in sicer 50 moških in 55 ženskih.

Nagle smrti umrl je v soboto zvečer Josip Krašovec. Bilo mu je 49 let. Poklicani zdravnik je prišel prepoznati ter je mogel samo potrditi že nastalo smrt.

Obešil se je vratar Martin K. Za novo leto dobil je 12 gld. darov. Deset goldinarjev je shranil. Kmalu potem ni mogel več dobiti tega denarja in bil je radi tega hudo poparjen in žalosten. V soboto je aginil ter ga ni bilo več domov. Zvečer našel ga je neki žandar obešenega na nekem drevesu. Prerezal je hitro vrv, ali Martin je bil že mrtev. Čudno, za tako malenkost si ljudje končujejo življenje! Tako je, ako ljudje nimajo nikake moralne opore.

Neorči. Katarina udova Siebenlender, šivilja, bivajoča v ulici Pozzo di Crosada številka 1., hotela se je v soboto zvečer zastrupiti fosforom. Po stekanju, ki je prihajalo iz nje sobe, slutili so nje bližni, da se je moralo nekaj pripetiti. Prihiti so v njeno sobo. Ker so spoznali da je v nevarnosti, so jo dali sprovesti v bolnišnico, kjer je potem umrla.

V livarni pri Škednju ponesrečili so v soboto popoldne trije delavci. Med tem se je močno poškodoval Andrej Gombač iz Škednja. Prenešen je bil v bolnišnico. Zdravniki so izvršili na njem operacijo. V nedeljo je umrl. Druga dva sta se poškodovala manj.

Sedem ranjenih in dva mrtva. V nekem kamenolomu pri Komnu na Krasu delalo je šest delavcev in jedna ženska. Naenkrat utrgala se je plaz nad njimi ter jih zakopala. Jeden delavec in ženska bilajsta takoj mrtva. Ostalih pet pa so hudo ranjeni in le jednega bilo je mogoče sprovesti v tržaško bolnišnico.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 20. do 30. decembra l. 1897. poslali: Č. g. A. Bojanec, kapelan v Škocijanu, 3 gld. 80 kr. — Moška podružnica na Vrhniki 41 gld. — Ženska podružnica na Vrhniki 47 gld. udnine in 15 gld. 50 kr. darov za oproščenje od novoletnih voščil. — Podružnica v Ljutomeru po g. blagajniku J. Karbi 30 gld. — Gld. Franjica Smidova na Ga-

Ženini cenjene in družine,

ki rabijo trdno pohištvo in tapetarije, naj ne zamudijo obiskati zaloga

Viljelma Dalla Torre

v ulici Cordaiuoli (blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem. Via Cordaiuoli 2. MOJE POHIŠTVO DANESE SREČO Via Cordaiuoli 2.

šteju iz nabiralnika 5 gld. — Ženska podružnica v Dornbergu 54 gld. — Gosp. Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, se je odkupil z rodbino od novoletnih voščil s 5 gld. — Gospa M. Šusteršičeva p. d. Miklavova iz Dolne in gospa T. Vodnikova iz Podutika po g. Žirovniku na novo leto 6. gld. — Moška podružnica v Pestojini po g. blagsajniku Šeberju 75 gld. 28. kr. — Podružnica v Braslovčah po č. g. kaplanu A. Vetrniku 20 gld. 85 kr. — Slavna občina St. Jurij ob Ščavnici 5 gld. po g. županu Brumnu. — Slavna posojilnica v Brežicah 10 gld. — Č. g. A. Šebat, kapelan, iz nabiralnika pri g. županu Fr. Peklarju na Dolu pri Hrastniku 3 gld. — Podružnica za breski okraj 134 gld. — G. Fr. Konšek in Trojanah 3 gld. iz nabiralnika in 2 gld. odkupnine od novoletnih voščil. — Gospa M. Sebenikar na Rakeku iz nabiralnika 11 gld. — Gosp. dr. Konrad Jančič na Voleskam 5 gld. za novo leto. — G. Ivan Štef v Ljubljani 1 gld. za novo leto. — G. F. Podlambi 5 gld. — Izvenakademična podružnica v Gradcu po g. Gr. Hrašovca 11 gld. — Č. g. Iv. Zupan, kurat v St. Petru 55 gld., in sicer so darovali odkupnine od novoletnih voščil p. n. gg.: R. N. Pernet 10 kron; Karla, Križaj, Spilar z obitelji, Zupan po 5 kron; Korošec, Novak, Studeny po 4 krone; Dekleva, Fr. Rajčević, Iv. Sajovic po 3 krone; Avčin, Geržina, Jakš, Kralj, Lavrenčič, Matičič, Medica, Matija Penko, Pavel Požar, Punčah, Ant. Rebec, Karol Sajović, Schiffrer, Stele, Tomazin, Torkar, Vidic, Weiss, Zelinka, Mat. Zele po 2 kroni; Albert, Ambrožič, Buchberger, Cilensek, Čop, Dolinar, Gabrijel, Javoršek, Kalan, Kebat, Kocmut, Ludovik, Millač, Pavlič, Struppi, Iv. Sabec, Simanek, Velepčič m. Verbič po 1 krono; 8 kron je iz nabiralnika v gostilni g. Iv. Spilarja v St. Petru. — Č. g. Peter Sveglj, ekspozit v Koprivi pri Dutovljah, 5 gld. — Slava slovenski požrtvovalnosti! Živelo neomajano rodoljublje tudi v novem letu!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Vodja socijalnih demokratov na Nemškem o katolicizmu, posl. Bebel, je govoril nedavno temu v protestantskem mesu Kottbus o razmerju med cerkvijo, proletariatom in kulturnim napredkom. Njegovo predavanje je trajalo dve uri. Bebel je rekel med drugim: „V isti hip, ko se je Luther postavil na stran knezov, se je protestantizem udal željam mogočnih. Drugače katolicizem! Le ta je spoznal že davno, da cerkev se ne more trajno boriti proti volji naroda. Lev XIII. je rekel tudi: „Potrebno je, da se cerkev potegne za to, da bode delavec dobival pravično plačilo“. Znameniti učitelji iz reda jezuitov so se izjavili, da niti narava, niti vera, ne zahtevati kake določene vladne oblike. Ta oblika da mora iziti iz ozirev praktične naravi... Valed nastopanja katoliške duhovščine — ki tudi sicer na drugačen način stopa v zvezo z delavcem, nego pa evangeliški prepovednik — si tudi socijalna demokracija ni mogla niti od daleč pridobiti toliko tal v disto katoliških krajih, kolikor si jih je pridobile v pretežno evangeliških krajih. Protestant-aka duhovščina naj le seje tako naprej, toda žela ne bode ona, ampak socijalna demokracija“.

Te izjave Bebelove naj si utaknejo za zrcalo tudi naši socijalni demokratje tržaški in naj se jih spominjamo posebej tedaj, ko mečejo okolo z „farškimi cunjami“ ter prisegajo ljudstvu, da na vsej socijalni bedi delavca je kriva v prvi vrsti katoliška vera. Morda jih bo vendar nekoliko brzdalo to menenje odličnega socijalista Bebel o katoliški duhovščini?

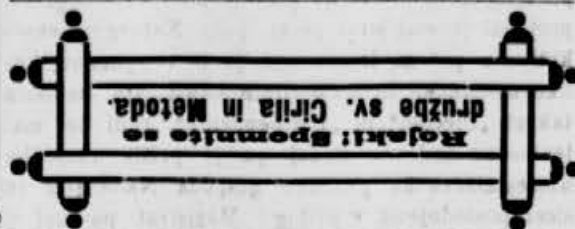
Loterijske številke izžebane dne 8. t. m.:

Dunaj 73, 36, 42, 3, 28.
Gradec 15, 48, 67, 27, 7.

Najnovejše vesti.

Praga 10. Deželni zbor se je otvoril zopet nagovorom deželnega maršala, ki je (nagovor) izvenel v trikratni „slava“ cesarju. Načelnik kurije veleposelnikov, grof Bonquoi, je predlagal, da se imenuje komisija 24 členov, ki naj bi v sporazumevanju z zastopniki obeh narodov stavila predloge za uravnavo jezikovnih odnošajev v deželi. Poslanec Schlesinger je predlagal, da se odpravijo jezikovne naredbe. Uložile so se interpellacije: radi napadov na Čehe v Mostu v mesecu avgustu minulega leta, kakor tudi radi hrupnih dogodkov v Pragi. Seja nadaljuje. Pred začetkom seje so se gosti posojilni klub. Češki klub je sklenil izdati proklamacijo do naroda v interesu miru v deželi.

Praga 10. Posebno izdanie uradnega lista in plakati po oglih naznanjajo, da je odpravljena preka sodba od 6. ure zjutraj naprej.

Trgovinske brojavke in v. st. Spomlad 1898 12.03 do 12.04 Ovea za spomlad 6.33—6.35 18.20 18.25 od 80 kil. f. 13.30—13.35, od 81. kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. for. — — — — — Jedrno 5.80 2. — — — — — 6.15 6.45 Pšenica: ponudbe srednje, povpraševanje boljše. Prodaja 20000 m. st. 5—10 nč. ceneje Vreme: megla. Havro. Kava Santos good average za dec. 87. — — — — — april 37.50 Hamburg. Santos good average za december 30.50 za mare 31. — za maj 31.75 za september 32.50 mirno.

Dumajaka borska 10. januarja

	predčera	danes
Državni dolg v papirju	102.45	102.35
„ „ v srebru	102.30	102.35
Avstrijska renta v zlatu	121.75	121.85
„ „ v kroun	102.75	102.85
Kreditne akcije	356.40	357. —
London 10 let.	120. —	120. —
Napoleoni	9.63	9.53
30 mare	11.75	11.76
100 ital. li.	45.45	45.45

Zahvala.

Podpisano županstvo šteje si v sveto dolžnost, presrečno zahvaliti se naslednikom p. n. g. T. Konstantina Galatti-ja za milostni dar. Županstvo v Sežani. dne 1. januarja 1898. Župan: Jos. Pirjevec.

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloga in razprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potrebščine za slikarje. Bobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gnjilobi, klistirko Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadje, Mostarda, gorčično seme (senf) bosanske slive, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirla, gobe, črnila Leonhardi. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

ZAVOD
za uniformiranje in civilna krojačnica
FRANA JIRAS
ulica Caserma št. 9
priporoča se za naprave uniform in civilnih oblek.
Postrežba poštoma.
Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovarniških cenah.

Zaloga pohištva

tržke Alessandro Levi Minet Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik sastonj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniške postaje, ne da bi za to računil stroške.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
Via Malcanton št. 1.
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in železnih blagani, po cenah, da se ni bat konkurence.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki ie zajedao URAR priporoča se tople p. n. občinstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Zdravljenje krvi

Čaj „Tissot's red“ (Millefort). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lokarni PRAXMARER „Al duo Mori“ Trst, veliki trg.

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.
Opolo iz Visa po 34 novč. liter,
„ „ „ fino „ 36 „ „
belo sladko „ 40 „ „
Kakor tudi najfinejša desertna vina.
Prosto na dom od 5 lit. naprej.
Peter Benussi iz Visa.

Hotel Volpich
„pri črnem orlu“ (Aquila nera)
TRST
Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò,
najbolj v središču
popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtiličju „Restavracija Pilsen“
od F. Volpicha.

Tržne cene
(Cenese razumejo na debele in a carine vred.)
Domači pridelki.

Fazol:	Koko	100 K.	11.50	11.75
Mandoloni	„	9.	9.25	
svetlerudeči	„	„	„	„
mandolini	„	„	„	„
kanarček	„	16.	10.25	
bohinjski	„	„	„	„
beli veliki	„	8.50	8.75	
mali	„	9.25	9.50	
zeleni, delgi	„	„	„	„
okrogli	„	7.	7.25	
mešani hrvaški	„	„	„	„
štajerski	„	65.	70.	
Male fino štajerske	„	11.50	„	„
Jedmen št. 10	„	12.75	„	„
„ 8	„	14.95	„	„
Zelje kranjske	„	3.75	6.	
Kopa	„	5.25	5.50	
Krompir	„	3.10	3.15	
Prese kranjske	„	9.	9.50	
Leča, kranjska	„	„	„	„
špah	„	57.	58.	
Mast	„	53.	54.	
Kava Mocco	„	150.	152.	
Ceylon Plant. fina	„	168.	160.	
Perl	„	178.	178.	
Portorico	„	154.	156.	
Java Malang	„	114.	115.	
Guatemala	„	113.	114.	
San Domingo	„	122.	124.	
Malabar Plant.	„	„	„	„
native	„	„	„	„
Laguayra Plant.	„	„	„	„
native	„	„	„	„
Santes fini	„	97.	98.	
„ srednje fini	„	92.	93.	
„ srednji	„	88.	81.	
„ ordinar	„	76.	78.	
Rio eprani	„	„	„	„
„ najfiniji	„	96.	97.	
„ srednji	„	84.	85.	
Stedkor Centrifugal I. vrste	„	84.75	„	„
Concassé	„	37.50	37.75	
v glavah	„	38.50	39.	
razkosani	„	38.50	38.75	
Žit italijanski fini	„	21.50	„	„
„ srednji	„	20.50	„	„
Japan fini	„	17.50	„	„
„ srednji	„	16.50	„	„
Rangoon extra	„	14.50	„	„
I.	„	13.75	„	„
II.	„	10.75	„	„
Petrolej ruski v sodih	„	16.25	„	„
v zabojih od 29 kil.	„	5.40	„	„
Olje italijansko najfineji	„	74.	76.	
„ srednje fino	„	66.	68.	
bombažno, amerik.	„	27.	27.50	
dalmatinsko	„	„	„	„
Limon Mesinski	„	4.	5.	
Pomaranče	„	3.	4.	
Mandoljni Dalmatinski	„	100 K.	„	„
Bari	„	77.	78.	
Pinjoli	„	86.	88.	
S. tanine	„	48.	52.	
Vamperli novi	„	36.	37.	
Ob. be	„	45.	45.	
Modra galica	„	22.	22.50	
Hošči Dalmatinski novi	„	„	„	„
Pulješki	„	12.50	„	„
8 okve Pulješke	„	13.25	13.50	
Grške v venoih.	„	16.50	16.75	
Polenovke srednje velikosti	„	39.	„	„
„ velike	„	39.	„	„
„ male	„	40.	„	„
Slaniki v velikih sodih	„	11.50	„	„
„ v %	„	„	„	„